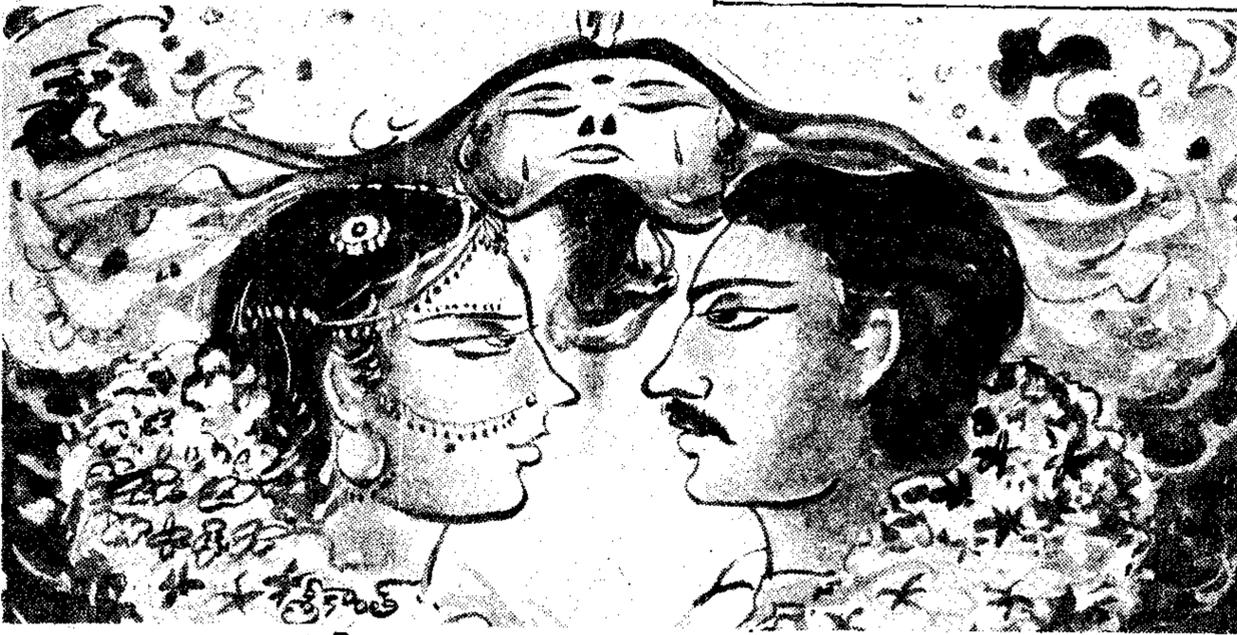

కాత్తరచయితలు

ఈ వారం బహుమతి
పొందిన కథ

తన స్వార్థమే తన శత్రువు

సాయంత్రం ఐదు గంటలు కావడంతో పిల్లలిద్దరికీ వీళ్ళుపోసి ట్యూషన్ కి పంపించాను. ఇంకా సేపట్లో ఆయన ఆఫీసు నుంచి రావచ్చు. ఆయన కెదురుగా పిల్లలు కనిపిస్తే చాలు వాళ్ళని విష పురుగుల్లా చూస్తారు. ఆడపిల్లలుగా పుట్టడమే వాళ్ళు చేసుకున్న పాపమేమో. ఉదయం ఆయన అన్న మాటలే చెప్పల్లో జోరిగల్లా రోదపెడుతున్నాయి. "చూడు శాంతి! నీకు సాయంత్రం వరకు ట్రైనింగున్నా, నిర్ణయం నీకే వదిలేస్తున్నాను". "అంటే, మీరు మరో పెళ్ళి చేసుకుంటారా?" మాటిగా అడిగింది. "తప్పదు శాంతి! ఇద్దరూ పిల్లలకు పెళ్ళి చేయాలంటే వాళ్ళు ఎద్దిగే సరికి చెరొక లక్షా కావాలి. కాబట్టి మరో పెళ్ళి చేసుకొంటే, ఒక్క కొడుకు పుడితే చాలు ఇద్దరి పెళ్ళిళ్ళు చేయవచ్చు. ఇంకొకడు పుడితే నువ్వే ప్లస్, అంటే మరొక రెండు లక్షలు మనకే వస్తాయి", అదో వ్యాపారంలా చెప్పాడు శాంతి భర్త కుమార్.

"ఇంతకీ మీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?" "ఎలాగూ మీ చెల్లి రేఖకు పెళ్ళి కాలేదుగా మీ వాన్న కట్టం ఇచ్చి ఏలాగూ పెళ్ళి చేయలేదు. బయట అమ్మాయి అయితే ఆమెకు నీకు పాతుకుదరదేమో. అంచేత మీ చెల్లిని చేసుకొంటానని మీ వాన్నకు లెటర్ వ్రాయి. ఏ విషయం సాయంత్రం వరకు ఆలోచించుకో. నీ వాన్న ఒప్పుకోవక పోయినా బయట సంబంధం చేసుకోవడం భాయం" అని చెప్పి ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడు కుమార్.

అగ్నిపాక్షిగా తాలికట్టిన భిక్షువారి మరో స్త్రీ మెడలో తాలి కడలాడా, ఈయన ఏంచేసినా

కోర్టుకు వెళ్ళలేదని, ఏం చేసినా పడిపుంటుందని ఆయన ఉద్దేశ్యం. అంతకన్నా ఎక్కువగా ఆలోచించ లేకపోయింది శాంతి. " ఏ విషయం ఆలోచించుకున్నావా?" స్కూటర్ వరండాలో పెట్టి రోపలి కొన్నా అడిగాడు కుమార్. " రేపే మా వాళ్ళకు లెటర్ వ్రాస్తాను" అని చెప్పి కాఫీ తేవడానికి వంట గదిలోకి వెళ్ళింది శాంతి.

ఒక ప్రక్కవ కట్టం ఇచ్చి బయట సంబంధం చేయలేని పరిస్థితి మరొక ప్రక్కకూతురి కాపురం. ఏమీ చేయలేని పరిస్థితులు. ఈ సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కారం, శాంతి చెల్లి రేఖ, కుమార్ రెండో భార్య అయ్యింది.

ఎంత చెల్లెలైనా మాత్రం తన భర్తను, చెల్లి రేఖను భార్యభర్తలుగా చూడలేకపోయింది శాంతి. ఈ సమస్యకు పరిష్కారం మరుసటి రోజు ఫ్యాన్ కు వ్రేల్చాడు తూ కనిపించింది శాంతి. కాం గర్బంలో ఒక సంవత్సరం కలసిపోయింది. రేఖ గర్బవతి కావడంతో కుమార్ సంతోషానికి హద్దుల్లేకుండా పోయింది. రేఖను హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేశాడు కుమార్. ' ఏ విముషంలో ఏ వార్త వివరంపెవస్తుందో?' కుమార్ మనస్సు వాచితో పరుగెడుతోంది.

రూమ్ లో నుంచి వర్సే బయటకు రాగానే, " సిస్టర్ ఆడపిల్లా? మగపిల్లా?" అదేదో శ్రీలంక సమస్యలాగా ఆత్యుతగా అడిగాడు కుమార్. "పండంటి ఆడపిల్లసార్" అని చెప్పి అక్కడ నుంచి తుర్రుమంది వర్సే. ఆ...ఆ...డ...సి...ల్లా ఎలక్షన్లో పోటీచేసి డిపాజిట్ కోల్పోయిన రాజకీయ నాయకుడిలా ప్రక్కవే ఉన్న బెంచీలో కూలవట్టాడు కుమార్. కుమార్ పెళ్ళిళ్ళు చేయవలసివ ఆడపిల్ల సంఖ్య మూడుకు పెరిగింది.

చల్లా మధుసూధనరావు

వారం వారం కొత్త రచయిత
శీర్షికలో ఓ ఉత్తమ కథకు
రూ.116 బహుమతిగా అందజేస్తాం.

ఫలించని ఆదా ప్రయత్నం

మేము ఉండేది పల్లెటూరు. మా పూర్వోపాస్కూల్ లో లేనందున నేను మా పిన్ని గారింట్లో ఉండి చదువుకున్నావాణ్ణి. మా పేన్ని ఆదా పరురాలు. ప్రతి వస్తువును ఆదా

రోపం

'ఒరేయ్ మచ్చి' ఎందుకురా వాళ్ళేదో అన్నారని బాధపడిపోతాన్ మన ఇంటా వంటా లేదురా గొడాలితనం. మీ అన్నలందరకూ పిల్లలున్నారు, అక్కలిద్దరకూ పిల్లలున్నారు. అందుచేత రోపం మన వంశంలోనే లేదురా. వీరోమా లేదు. రోపం అంతా అముదనవస్తప్పు దానిలోనే. అందుకే నా మాట విని దాన్ని ఏలాగోలా వదిలించుకుని మరో మంచి పిల్లను చేస్తారాడు. నీకు పిల్లలు పుడ్తారు. మీకు నాకూ ఈ అవమానాలు తప్పవేమిచెవిలో జోరిగలా వీలుచిక్కినప్పుడల్లా సుబ్బారావుకు బోధించేస్తుంది ఆ మహాతల్లి.

"ఏవయ్యా సుబ్బారావు! ఎందుకీ అవమానాలు

అనుమానం

రొమారావు, రమాదేవింది పెద్దలు కుదిర్చిన వినానా మే అయినప్పటికీ వారు తమది జన్మజన్మల బంధమని ఒకరి కోసమే ఒకరు పుట్టానుని తమలోలామే చెప్పుకుంటుంటారు. అందమైన భార్య దొరికినందుకు రొమారావు ఆనందించని రోజులేదు. పెళ్లయిన ఏడాది తిరిగే సరికే రమాదేవి ఓ పండంటి ఆడపిల్లను ప్రసవించి స్త్రీ జన్మను సార్థకం చేసుకుంది. బారసాం కొచ్చిన ప్రతి ఆడపడుచూ పాప అంతా నీ పోలికే! నువ్వు చిన్నప్పుడు ఇలానే ఉండేదానిని అని భార్యతో అంటుంటే రొమారావుకు ఓ డౌట్ వచ్చింది. ఇంతకీ పాపాయి తన పోలికా! రమ పోలికా? నిదీ లేల్చుకోలేక పోతున్నాడు. పాపాయి చూస్తుంటే అతని మెహం ఉడికిపోతోంది. కారణం బండ ముక్కు, దొండపెదాలు, మిలమిల్లాడే వలుపు, తనకుగాని తన భార్యకుగానీ ఈ పోలిక లేవీలేవు. చివరకు రంగు కూడా. తను ఎరుపు, తన భార్య అంత ఎరుపు కాకపోయినా వానున చాటు. మరి పుట్టిన బిడ్డ... ఒకనేర రమ

చేయాలనుకుంటుంది. మా బాబాయిగారు బ్యాంకులో ఆఫీసర్ కావడంవేత మా ఇంటికి తెలుగు, ఇంగ్లీషు పేపర్లు (దినపత్రికలు) వచ్చేవి. పిన్ని ఆ పేపర్లు చదవడం అయ్యాక చక్కగా నుడత పెట్టి దాచేది

మా పదవ తరగతి పబ్లిక్ పరీక్షలు దగ్గరకు రావడంతో మేము శ్రద్ధగా చదవడం మొదలు పెట్టాము. చివరకు అనుకున్న దానికన్నా బాగానే వ్రాశాము. నెలరోజులు సెలవులు హాయిగా దొర్లిపోయాయి. కబుర్లు, పినిమూలు చాలా పరదాగా గడిపాము. ఒక రోజు మధ్యాహ్నం పిన్నికి ఎందుకో పేపర్ల సంగతి గుర్తుకు వచ్చి వెంటనే సత్యమూర్తిని పిల్చి నాటివి బజారులో ఆమ్మి రమ్మంది. ఆ పేపర్లు అప్పీ ఒక పెద్ద త్రాడుతో కట్టి ఇచ్చి మూర్తికి ఎన్నో జాగ్రత్తలు

చెప్పింది. తూచేటప్పుడు గమనించు, రాళ్లు సరిగా వేస్తున్నాడో లేదో చూడు. అటు ఇటు చూడకు అని చెప్పి వంపింది.

మూర్తి వెళ్లక పిన్ని బామ్మగారితో ఆ పేపర్లు అమ్మిన డబ్బులతో ఏం చేయాలో ఆలోచిస్తుంది.

ఇంతలో వాకిట్లో ఎవరో పిల్చినట్లునిపిస్తే పిన్ని లేచి వెళ్లింది. వేనూ బయటకు వచ్చాను. రిక్తా నాడు మూర్తిని భుజంపట్టుకుని చెయ్యివేసి నడిపించుకున స్తున్నాడు ఇంట్లోకి. మూర్తి ఒళ్లంతా గీరుకుపోయి దుమ్ము కొట్టుకుని ఉంది. చొక్కా చిరిగి పోయి ఉంది. పిన్ని కంగారుగా ఒరేయ్! మూర్తి! ఏం లా ఏమైంది? అని అడిగింది. మూర్తి ఏడుస్తూ జరిగింది చెప్పాడు.

నాడు 4 గంటలకు సైకిల్ పై పేపర్లు పెట్టుకుని

రోడ్డుపై వెళుతుంటే సెంటర్ దగ్గర పిల్లలు వాడ్ని క్రిందనడేసి, సైకిలు తోపేసి పేపర్లు అన్ని తలా ఒకటి లాక్కుని తర్వాత వాడి మీదకే విసిరేసి వెళ్లిపోయారట. అసలు సంగతేమిటంటే మా పిన్ని ఆ పేపర్లు ఎంతో నీలుగా ఉంచడంవల్ల అవి ఆ రోజు ఈవినింగ్ పేపర్ల అనుకుని 10వ తరగతి ఫలితాలు ఉంటాయి అని తెల్చి మీదనడి లాక్కున్నారు.

రిక్తానాడు సంగతంతా చెప్పి సైకిల్ పార్క్ వరం దాలో నడేసి వెళ్లిపోయాడు. సాసం పిన్ని తన ఆదా ప్రయత్నం ఫలించకపోగా మూర్తికి వళ్లంతా దెబ్బలు తగిలినందుకు బాధపడుతూనే ఆ విరిగిపోయిన సైకిల్ పార్క్ అమ్మించి ఆదా చేయాలనే ఆశతో నాటి వేపు నడిచింది.

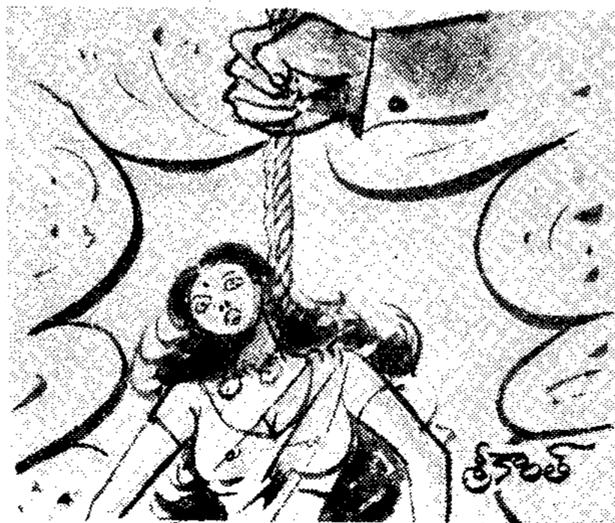
పి.విజయ్, దేవరపల్లి

అవహేళనలు, ఇవన్నీ నీ పెళ్ళాం వంచే కదా, ఆ పిల్లకు ఏదాకు లిచ్చేయనయ్యా మంచి పిల్లను చేస్తా, మంచి కట్నం వస్తుంది. పిల్లలు పుద్దారే! శకునిలా సుబ్బారావు మనసు నీలు చిక్కినప్పుడల్లా విరిచేస్తోంది వదివగారు.

సుబ్బారావు ఒంటరిగా ఉన్న వేళల్లో అతని తోబుట్టువు వచ్చి, “మన కుటుంబంలో అందరకూ పిల్లలుండే ఎక్కడికే లేకపోవడం ఆ భగవంతునికి నీ మీద దయలేదురా

నా మాట విని నీ పెళ్ళానికి ఏదాకు లిచ్చేయిరా. ఆ తర్వాత మా అమ్మాయిని చేసుకుని హాయిగా పిల్లపాపంతో వప్పుతూ ఉండురే! మాట్లాడే సుబ్బారావు మనసు తూట్లు పొడిచేస్తుంది.

సుబ్బారావుకు గీతతో పెళ్ళై రెండేళ్ళు

అయింది. పిల్లలు లేరు. అదే ఆమె పాలిట శాపమైంది. సుబ్బారావు గీతను ప్రేమించి కానీ కట్నం లేకుండా పెళ్ళిచేస్తోనడం వలనే ఇంట్లో అందరకూ విరోధి అయింది గీత. అందుకే ఆమెను వదిలించుకోవాలనే ఇలా తలారకంగా సుబ్బారావు గుండెను ముక్కలు చేస్తున్నారు. అత్ర

అడపడుమలూ, తోడికోడళ్ళు అందరూ గీతను “గొదాలువు నీకేం తెలుసే, పిల్లల పెంపకం అని హేళనలు చేస్తున్నారు. ఎంతైనా చెప్పుడు మాటలు ప్రభావం మహా గొప్పది కదా అందుకే సుబ్బారావుకూ ఒక ఆలోచనాచ్చింది. ఆమెను విలాగైనా వదిలించుకోవాలని.

అందుకే ఒక నిశిత్రాతి వేళ గీతకు తన మెడలోని తాళే తన పాలిట ఉరిత్రాడుగా మారింది.

సుబ్బారావు రెండో పెళ్ళైంది. సంవత్సరం గడచింది. పిల్లలు లేరు. భార్యను తీసుకుని డాక్టర్ దగ్గరకెళ్ళి చెకప్ ఇద్దరూ చేయించుకున్నారు. ఆ పరీక్ష పూర్తయ్యాక చెప్పారు రోసం వీడేవయ్యా సుబ్బారావు అని.

శరగడం వరసింగరావు

తనకు తెలియకుండా మరొకరితో...? ఊహించలేకపోయాడు.

ఒక రోజు ఆటో ఇన్ తేల్చుకుండానున్న నిర్ణయానికొచ్చాడు. ఎటొచ్చి ఎటుపోతుందోనని చివరి సారిగా సంతృప్తిగా మఖించాలనుకున్నాడు భార్యతో. సాసం నానమ్మకిచ్చి రమసు మొదటి ఆటకు అటువించి అటు లాడ్లకు తీసుకెళ్లాడు. అర్ధరాత్రి రెండు గంటల వరకూ ఎంతో హాయిగా గడిచింది రమాదేవికి. భర్త వనర్తకు విస్తుబోయినా ఆ రోజు అతనిచ్చిన మఖంతో స్వర్గలో ఈదులాడింది.

ఉన్నట్టుండి గొంతు బిగుతుగా ఉండేవరికి ఏదో లోకంలో విహరిస్తున్న రమ ఉరిక్కినడి కళ్ళు తెరిచేవరికి ఊహించని మటవ! రామారావ్ ఒక చేత్తో ఆమె గొంతు బిగించి మరో చేత్తో కత్తిపట్టుకుని ఉగ్రమూర్తిలా మండిపడుతున్నాడు. “ఇప్పుడు చెప్పవే! నాలో గాక ఇంకెవ్వరితో సంబంధం ఉంది నీకు. నీ బిడ్డకు తండ్రిని వేనా మరొకరా!

ఇంతకి మీకా అనుమానం ఎందుకొచ్చిందంటే? ఆమె గొంతు పూడుకుపోయింది ఏడుపు

తో. “ఇంకా వేరే విదర్శనం ఎందుకు? నీకు పుట్టిన బిడ్డే ఉందిగా! అది ఎవరి పోలిక? మనిద్దరి పోలికలు ఎందుకవిలేవు?”

“అదేమిటంటే! సాసం నా పోలికే నేను చిన్నప్పుడు అలాగే ఉండేదాన్ని. నేను చదువుకునేటప్పుడు కాలేజీలో నేను తప్ప మా ఫ్రెండ్స్ అందరూ అందరైనా వాళ్ళే నేను ఈ విషయమై ఎప్పుడూ బాధపడ్డం గమనించి మా ఫ్రెండ్స్ అందరూ నన్ను ‘స్టాప్ కి వర్షర్’ చేయించుకోమని వలసో ఇచ్చారు. మాకు డబ్బుకు ఏమి కొడవ లేదు గమక నా బండ ముక్కును, దొండ పెదాలను వర్షర్ చేయించుకున్నాను. పెళ్ళికి ముందూ, తర్వాత కూడా నేను ఫెయిరండ్ లన్నీ వాడ్లం మీకూ తెల్చుకదా! ఇంకా మీకు నమ్మకం లేకపోతే నా చిన్నపుటి ఫోటోలు కూడా చూపిస్తాను వదండి” అంటూ తోరున విద్దించి రమాదేవి.

రామారావ్ గుడ్లన్నగించి చిత్తరువులా అలాగే నిలబడి పోయాడు.

—బి.కృష్ణ ససాద్